

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2017-646

25.10.2017

Tryg Forsikring

Ansvar

Regnskapsfører – uaktsom handling under utførelse av oppdrag?

Sikrede var over en lengre periode regnskapsfører for to aksjeselskaper klager drev. I 2009 og 2010 foretok klager større uttak fra aksjeselskapene til private formål. For å rette opp i forholdet foreslo sikrede at klager kunne ta utbytte for å dekke opp de foretatte uttak. Det ble lagt til grunn at klager hadde høyt nok skjermingsfradrag til at dette ikke ville utløse utbytteskatt.

Skattemyndighetene avdekket senere at skjermingsfradraget for klagers virksomheter var satt for høyt og klager ble ilagt restskatt for årene 2010 og 2011 med kr 720.245. Klager mente at sikrede burde ha avdekket at skjermingsfradragene var feilberegnet etter en tidligere emisjon i aksjeselskapene, og at sikrede således var ansvarlig for den tilleggsskatt som klager ble ilagt. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 720.245

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under formuesansvarsforsikringen til regnskapsførerselskapet V. P.

Regnskapsførerselskapet V. P har forsikringsavtale med følgende vilkår:

3.1. Selskapet svarer for rettslig erstatningsansvar for formuesskade som sikrede pådrar seg overfor oppdragsgiver eller tredjemann når erstatningskravet er fremsatt ovenfor sikrede i forsikringstiden og voldt under utøvelse av sin virksomhet.

Klager anfører at regnskapsførerselskapet V. P. er erstatningsansvarlig for tap pådratt av klager i forbindelse med at selskapet har vært regnskapsfører for to aksjeselskaper i tidsrommet fra 2000 til 2015, der klager var eneeier og aksjonær.

Av sakens dokumenter fremgår det at klager hadde et bankkort knyttet til det ene aksjeselskapet som han også benyttet til private innkjøp i årene 2009 og 2010. Dette må regnes som privat lån av selskapets midler.

Regnskapsføreren påpekte at de aktuelle lånene var i strid med aksjeloven og skatteloven, og at de ville bli omklassifisert til lønn eller utbytte ved ligningsbehandlingen, noe som trolig ville ha medført høy tilleggsskatt.

For å avvikle de ulovlige lånene, foreslo regnskapsføreren at klager kunne ta utbytte for å dekke lånene. Dette ble deretter gjennomført i samråd med klager.

Partene la til grunn at uttakene av utbytte ville være skattefrie fordi det var registrert høye skjermingsfradrag i aksjonærregisteret. Klager mottok likevel et skattekrav fra skattemyndighetene i 2015, og det fremkom da at skjermingsgrunnlaget og skjermingsfradraget var fastsatt for høyt.

Ifølge skatteklagenemndas vedtak 28.2.17 oppsto feilen i tilknytning til beregning av inngangsverdiene etter en fondsemisjon i klagers to aksjeselskaper i år 2000. I forbindelse med at aksjekapitalen i hvert av selskapene ble vedtatt forhøyet fra kr 50.000 til kr 100.000, samtidig som antall aksjer i hvert av selskapene ble økt fra 2 til 100, skulle anskaffelsesverdien på kr 50.000 ha blitt fordelt på 100 aksjer i stedet for på to. Fastsettelsen av inngangsverdiene for aksjer i selskapene ble da feil fra dette tidspunkt.

Feilen har etter det opplyste ført til at klager ble ilagt en restskatt på kr 720.245. Klager mener at regnskapsføreren er ansvarlig for at han ble ilagt restskatten.

Klager krever erstatning fra regnskapsføreren og anfører at hun har opptrådt ansvarsbetingende uaktsomt i forbindelse med håndtering av selvangivelser og ligningspapirer for årene 2000 til 2015, samt utvist mangelfull aktsomhet og omsorgssvikt i utførelsen av sitt oppdrag for klager.

Klager anfører at regnskapsføreren burde ha oppdaget at inngangsverdiene/skjemingsfradraget var satt altfor høyt og derfor rådet klager til å ta opp lån på sine faste eiendommer i stedet for ta ut utbytte for inntektsårene 2009 og 2010.

Etter klagers oppfatning kan de spørsmål saken reiser, avgjøres ved skriftlig saksbehandling.

Selskapet avviser ansvar, og har primært anført kravet er foreldet, både i forhold til regnskapsføreren og selskapet.

Selskapet anfører subsidiært at vilkårene for erstatningsansvar uansett ikke er oppfylt. Regnskapsføreren har ikke handlet uaktsomt i forbindelse med oppdraget. Hun kan ikke klandres for ikke å ha oppdaget feil opplysninger gitt av klager til skattemyndighetene i 2000 og som førte til feil beregning av skjemingsfradraget. Dette skjedde før hun påtok seg oppdraget. Selskapet anfører også at regnskapsførerens oppdragsavtale med klager ikke omfattet andre alternative skattehandlinger enn utbytte og lønn.

Selskapet anfører også at det ikke er årsakssammenheng mellom de påståtte feilene og klagerens tap fordi regnskapsføreren ikke har noe oppdrag knyttet til den feilen som ble begått. Videre anfører selskapet at klager ikke har sannsynliggjort at det foreligger et økonomisk tap i saken.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda punkt 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under punkt 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål", jf. også FinKN 2017-408. Både spørsmålet om foreldelse og spørsmålene om ansvarsgrunnlag, årsakssammenheng og tap i denne saken bør belyses med muntlige forklaringer fra partene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).